

har derefter faaet det Resultat ud, at Gods-
eierne skulde bære $\frac{2}{3}$ og Fæsterne $\frac{1}{3}$ af Krigs-
skatten; men jeg troer, at denne Be-
regning er meget usikker. Den gaaer nemlig
ud fra, at der i Gjennemsnit skal være priorite-
teret 300⁰ Rbd. i hver Tde Hartkorn. Det er
meget muligt, at en saadan Gjennemsnitsbe-
regning kan have sin Rigtighed i det Hele taget;
men, dersom man vil bygge Krigsskattens
Fordeling paa en saadan Beregning, saa maa
man naturligtviis tage Hensyn til de to Ho-
vedbestanddele, hvoraf ethvert Gods. bestaaer,
nemlig Hovedgaarden og Fæstegodsset, og saa
siger jeg, at Prioritetshaverne ved deres Pri-
oriteters Udsættelse og ved Bedømmelsen af
den Sikkerhed, der er dem givet for Priori-
teterne, især tage Hensyn til Hovedgaarden,
og det paa Grund af dens Bygningers bedre
Bessaffenhed, paa Grund af dens bedre Drifts-
maade, idet nemlig Fæstegodsset, saa at sige ideo-
lukkende, paa Grund af Høveriet, er blevet of-
fret til Hovedgaardens bedre Dyrkning fremfor
Godsset. Disse to Betragtninger, siger jeg,
have gjort, at der ved Capitalernes Udsættelse
især er taget Hensyn til den Sikkerhed, som
Hovedgaardens Bessaffenhed har afgivet, og
deraf, troer jeg, følger, at man ikke kan tage
en saadan Gjennemsnitsberegning af hvad der
er prioriteret i hver Td. Hartkorn og uden vi-
dere anvende den paa Hovedgaarden og paa
Fæstegodsset. Jeg troer, og det skal være det
Afgjørende for mig, at den Bestemmelse, som blev
tagen ved Forordningen af 5te Juni 1848,
hvorved $\frac{2}{3}$ af Krigsskatten blev lagt paa Gods-
eierne og $\frac{1}{3}$ paa Fæsterne, i det Hele taget
har været ret billig, og jeg troer, at det vilde
have sine mislige Følger at forandre den, uden
nøiagtigt at kunne paavise, hvort det Forkeerte
ved den har bestaaet; men jeg troer ikke, at
det er paavist, at den i og for sig har været
forkeert.

Schroll: Det er med Hensyn til den 5te
Deel af Sen, jeg agter at stemme med Udval-
gets Minoritet, og finder mig foranlediget til
at fremsøre de Bevæggrunde, der have foranle-
diget mig dertil. Det har altid foresvævet mig
som det Rigtigste, at Forpagtere og Livsfæ-
stere, i Lighed med hvad med Arvesfæstere er
bestemt, kom til at udrede Krigsskat imod at

afforte en vis Dvotadeel af Afgiften til Gie-
ren, Renterne af Indfæstningssummen derunder
indbesatte; men den Banskfeligbed, som der er
i at bestemme disse Afgifter, der bestaae i for-
skjellige Arter Høveri, forskjellige Arter Natu-
rallydelsler, forskjellige Arter Indskrænkninger i
Godsietten, have bewirket, at jeg antager denne
Beregningsmaade for upraktiff, ingenlunde fordi
jeg anseer disse Banskfeligbeder for uovervindes-
lige — vi komme dog til dem i Høverisagen og
flere Steder — men fordi jeg troer, at Tidens
Korthed ikke tillader dennegang at gaae ind
derpaa. Jeg antager ligesom Minoriteten, at
der ingen Grund er til at afvige fra det For-
hold, som eengang er bestemt i Frdn. af 5te
Juni 1848, og finder ingenlunde den Udskil-
kelse, Udkastet har opstillet mellem Forpagtere
og Livsfæstere, for begrundet. Forpagtere og
Livsfæstere have vel i Almindelighed det til-
fælles, at de ikke kunne optage Prioritetslaan
paa Eiendommen, at de i Regelen ikke saameget
tage Hensyn til, hvad der af den Eiendom, de
ere i Besiddelse af, for Diebliffet kan svares,
som til hvad der efter Indførelsen af et hen-
sigtsmæssigere Agerbrug i Tiden vil kunne ind-
vindes, men Forpagtningerne ere i Almindelig-
hed bestemte paa visse Aaremaal, medens Livs-
fæste beroer paa en Hazardcontract. Forpag-
terne ere vel i Regelen saameget forud, at de
af Forpagtningssummen kunne erholde No-
get tilbage, medens Indfæstningen aldeles gaaer
tabt for Fæsteren og hans Bo; Livsfæsteren
maa gjøre Høveri, i det Mindste sender jeg i
mit Valgdistrict, hvor en overveidende Deel af
Befolkningen er Livsfæstere, ingen Livsfæster,
som er aldeles fritagen for Høveri, og det maa
under en Krig ansees ligesaa byrdefuldt for Fæ-
steren, som det er fordeeltigt for Gieren og
Forpagteren. Jeg udtaler det som min fulde
Overbeviidning, at der er ikke saa Fæstere i
mit District, som ingenlunde see sig istand til
at opfylde de Forpligtelser, som ere paalagte
dem, og, saalænge saa store Indskrænkninger i
Næringsfriheden bestaae, vil det ikke feile, at
enkelte mindre Capitalister ville gaae ind paa
saadanne Betingelser, naar ikke meget uheldige
Conjuncturer ville opstaae, ikke at tale om, at
enkelte mindre Godsieiere ville benytte den sti-
gende Concurrence til at lade deres Bønder-